

har saa stærkt som vel muligt understreget dette Hensyn, fordi det er mig om at gøre, at de Love, man vedtager her, skaber saa sikre og klare Retstilstande som muligt. Der er nu paa ny af et æret Medlem — jeg tror, at det var det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — hentydet til en Retsafgørelse, og jeg nærer ikke Tvivl om — jeg beklager det meget —, jeg nærer ikke Tvivl om, at Gennemførelsen af det af Flertalspartierne fremsatte Forslag vil kunne give Anledning til Processer, der eventuelt føres helt op til Højesteret.

Til det ærede Medlem Hr. Nis Nissen skal jeg sige, at det gik aldeles ikke saadan til i 1922 med det Forslag, som blev til Lov, at det blev lavet fra i Dag til i Morgen, saa kan man have hvilken Mening om det, man vil. Der gik langvarige Forhandlinger forud fra Slutningen af Februar til Begyndelsen af Maj som Følge af den store Forskel, der var og er mellem den bestaaende slesvigske Lovgivning og den, der bestaar heroppe, saa der var slet ikke Tale om, at man foretog noget som helst overilet. Jeg kan ogsaa kun udtrykke min Forundring over, at det ærede Medlem overhovedet mener at kunne affærdige en saa haandfast Kendsgerning, som det tyske Grundbogssystem er, med saa overlegne Bemærkninger som dem, han fremsatte her (*Nis Nissen*: Hvilke?). At han ansaa det for ganske overflødig at beskæftige sig med dette Spørgsmaal; det havde han ikke gjort, han havde sin Mening færdig paa Forhaand om denne Sag. Det, synes jeg, man har Lov til at karakterisere som en ret overlegen Bemærkning om et Lovgivningsspørgsmaal, der — det kan det ærede Medlem være overbevist om — vil kunne blive gjort til Genstand for meget store Retstrætter i Fremtiden. Det forekommer mig ikke, man er tjent med at lovgive paa en saadan Maade, at man direkte udæsker til noget saadant, som der her er Tale om.

Til den højtærede Kirkeminister vil jeg gerne sige, at jeg i adskillige Punkter er enig i de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om Ændringsforslagets Karakter, og den højtærede Minister tog jo ogsaa gentagne Gange nogle af mine Udtalelser til Udgangspunkt for sine Bemærkninger. Jeg fremhævede meget stærkt, at dette Ændringsforslag i den Skikkelse, hvori det nu forelaa, var blevet til under stærkt forceret Arbejde. En Del af de Bemærkninger, den højtærede Minister fremkom med, er allerede imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Axel Møller; andre

kunde jeg i og for sig have Tilbøjelighed til at gøre en Del Modbemærkninger til, men jeg skal paa det fremskredne Tidspunkt undlade at komme nærmere ind paa det. Jeg vil kun sige, at jeg ligesom Ministeren vilde finde det rigtigt, at der, dersom dette Ændringsforslag blev ophøjet til Lov, da ogsaa i dette fastsloges ganske bestemte konkrete Regler om den Afstemning, der omhandles i Ændringsforslaget.

Jeg vil endnu en Gang anbefale ærede Medlemmer at stemme for det stillede Ændringsforslag. Man kan jo saa imellem anden og tredje Behandling gøre det til Genstand for en nærmere Udformning, hvad vi i alle Tilfælde maa forbeholde os at komme tilbage til.

Nis Nissen: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde, at man kunde ikke affærdige de juridiske Betæneligheder med nogle flotte Bemærkninger, saaledes som jeg havde gjort. Det ærede Medlems Argumenter er jo næsten stadig den preussiske Grundlov, og deroverfor er det, jeg siger, at i Preussen vilde den ikke have ydet Beskyttelse. Det er ikke en flot og overlegen Bemærkning, men der foreligger Præcedens paa andre Omraader, som viser, at man ikke er bange for dér at gribe ind (*Holger Andersen*: Ikke paa Kirkerettens Omraade!). Jo paa det kirkelige Omraade, har vi ogsaa Præcedens; f. Eks. er der ved et Andenpræsteembede i Sundeved taget noget af Kapitalen ned til Kiel (*Holger Andersen*: Det er ikke Lovgivning!). Man var ikke bange for at gribe ind dér. Hvad de preussiske Forhold angaar, kender jeg dem vel nok lige saa godt som det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at jeg maatte ikke vente, at hvad jeg sagde senere, vilde gøre noget synderligt Indtryk paa ham, saa skal jeg vide at bære dette med Fatning.

Olufson: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har et Par Gange her fra denne Talerstol slaaet ud med, at hvis denne Sag blev løst paa den Maade, som Flertallet ønskede, vilde det medføre Højesteretsafgørelser, vi kunde ikke i den Grad gribe ind; sidste Gang udtalte det ærede Medlem sig tillige med, at vi vilde udnytte denne Sag politisk. Maa jeg hertil sige, at jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at det ærede Medlem vil udnytte den politisk, det synes jeg, hele hans Optræden her har givet det Udseende af. Men maa jeg i øvrigt som min Opfattelse af hele denne Sag sige, at det er en i aller-